

MINI - DICTIONAR ALPIN

ABRUPT	Perete stâncos, accidentat, foarte înclinat sau vertical; termenul se foloseste si pentru pantele puternic înclinate , dar accesibile.
AC	Stâncă izolată, vârf de formă ascuțită.
AMONTE	Sensul "spre izvor" pe cursul unei ape sau văi, totdeauna in sus.
ARCADĂ	Element de relief în formă de arc, întâlnit, în general, în zonele calcaroase si rezultând din actiunea apelor meteorice.
AVAL	Sensul "spre vărsare" pe cursul unei ape sau văi, totdeauna in jos.
AVALANSĂ	Masă de zăpadă desprinsă de pe panta unui munte, si deplasată în vale prin rostogolire pe jgheaburi, hornuri si vâlcele foarte înguste si cu grad mare de înclinatie. Avalansele pornesc în general iarna, după ninsori proaspete.
AVEN	Pesteră verticală care începe la suprafață cu un put.
BAZIN	Regiunea din care își adună apele un râu.
HIDROGRAFIC	
BIVUAC	Tabără organizată pentru înnoptare, fără a folosi cortul.
BLOCATOR	Instrument folosit în speologie pentru urcarea pe coardă. Are calitatea de a se bloca când asupra lui actionează o tractiune în jos si de a culisa când nu este tractionat.
BRÂNĂ (BRÂU)	Portiune de o lățime variabilă, dar în general redusă, care încinge ca un "brâu" versantul unui munte; în general brânele sunt ierboase si practicabile. Se mai numesc si POLITE.
CANION	Vale adâncă si îngustă, de natură erozivă, cu versanti abrupti si cu fundul îngust, de obicei ocupat în întregime de albia minoră.
CARST	Masiv din calcar cu forme specifice de relief născute prin dizolvarea rocii (pesteri, doline, avene, chei, defilee).
COASTĂ	Versant, pantă a unui deal sau munte.
COBORĂTOR	Instrument folosit în cățărare si speologie cu care se coboară pe o coardă prin alunecare frânată.
CORNISĂ	Streasină de zăpadă care se formează în timpul viscolului pe linia crestelor.
CLĂBUCET	Munte de formă rotundă, acoperit cu păduri.
CLIN	Versant usor înclinat.

ORGANIZATIA NATIONALA "CERCETASII ROMANIEI"
ECHIPA NATIONALA DE PROGRAME

CHEI	Despicătură adâncă, având peretii înalți și stâncosi, practică în trupul unui munte, în lungul unei văi.
COLT	Vârf stâncos făcând parte din trupul unui munte.
CONCRETIUNI	Forme diverse de depunere a carbonatului de calciu pe peretii unei pesteri, ca urmare a dizolvării calcarului de către apele de infiltrație (stalactite, stalagmite, coloane, pânze, baldachine, cristale, etc.)
CUSTURĂ	Creastă de munte stâncoasă și ascuțită.
DIACLAZĂ	Plan de ruptură în scoarta Pământului, în lungul căruia compartimentele sunt depărtate, lăsând un gol îngust și înalt între ele.
DE-A COASTA	Termen folosit pentru a arăta mersul în lungul unei coaste fără a urca sau coborî.
CREASTĂ	Linia de intersecție a planurilor celor doi versanți opoziți ai spinării unui masiv muntos.
CUMPĂNĂ DE APE	Linia de despărțire dintre două bazine hidrografice sau două văi învecinate, coincidând în general cu coama sau creasta unui munte.
CURMĂTURĂ	Locul unde coama sau creasta unui munte coboară apreciabil sub nivelul general al acestuia, îngăduind trecerea de pe un versant pe celălalt. Se mai numește SA.
DEFILEU	Vale îngustă și adâncă rezultată din procesul de eroziune a unui curs de apă într-o zonă montană.
DOLINĂ	Adâncitură în formă de pâlnie, de dimensiuni variabile, întâlnită în zonele carstice, ca urmare a dizolvării calcarului din subsol de către ape.
DOS	Versant de munte cu expunere către nord, umbrit.
ENDEMISM	Specie de plantă sau animal trăind numai într-o anumită zonă sau arie.
EXURGENTĂ	Sinonim cu IZBUC și RESURGENTĂ.
FALIE	Plan de ruptură în scoarta Pământului, în lungul căruia compartimentele sunt deplasate pe verticală.
FATĂ	Versant de munte cu expunere către sud, în general însoțit.
FIR	Linia de cea mai joasă altitudine relativă a unei văi.
FISURĂ	Crăpătură îngustă practică într-un perete stâncos.
GROHOTIS	Masă compactă de bolovănișuri provenită din dezagregarea rocilor unui versant de munte, în general așezat în pantă.
GROTĂ	Pesteră de mici dimensiuni.
HĂTAS	Cărăre îngustă, rămasă în general de pe urma trecerii frecvente a animalelor sau a turmelor de oi.
HĂTIS	Pădure tânără, deasă, încălciată.
HIDROGRAFIE	Rețeaua generală de văi și ape care străbate o anumită zonă.
HORN	Spărtură îngustă și înaltă practică în peretele unui munte.
IZBUC	Locul de ieșire, de obicei virulentă, a unui curs de apă subteran.
IZVOR	Locul unde apa unei pânze freatice iese la suprafață.
JGHEAB	Scobitură mai largă decât un horn, practică pe versantul unui munte.

ORGANIZATIA NATIONALA "CERCETASII ROMANIEI"
ECHIPA NATIONALA DE PROGRAME

LAPIEZ	Relief specific zonelor carstice constituit din santuri si excavatii de ordinul centimetrilor si decimetrilor, ca adâncime si lărgime, si de ordinul metrilor ca lungime, născut prin dizolvare.
LAVINĂ	Masă de zăpadă care alunecă – "în scânduri", de obicei primăvara, pe pante mai puțin înclinate, dar cu o suprafață mai mare, înierbată si sub forma unui con răsturnat.
MĂGURĂ	Formă de relief sub-montană, reprezentată printr-o culme în general împădurită.
MEANDRU	Bucă pe care o face un curs de apă. În pesteră este o galerie contorsionată, cu multe bucle.
MUCHIE MUNCEL	Linia de culme a unui munte sau a unei creste de munte. Denumirea dată unui munte de o înălțime modestă, în general făcând parte dintr-un grup.
OROGRAFIE PADINĂ	Sistemul formelor de relief care caracterizează o zonă montană. Portiunea inferioară a unei văi de abrupt, mai largă, cu vegetatie si, în general, umedă.
PAS	Punctul de trecere de pe un versant pe altul al unui grup de munti, folosind invariabil o curmătură sau o sa.
PESTERĂ	Cavitate adâncă, în general desfășurată pe mai multe galerii, determinată în zonele carstice de actiunea dizolvantă a apelor asupra calcarelor.
PITON	Lamă de otel care are la capăt un orificiu si care se bate în fisurile unui perete pentru a face posibilă escaladarea lui.
PODIS	Întindere plană sau ușor vălurită, situată într-o zonă înaltă de munte si acoperită în mod obisnuit cu pajisti alpine.
POLIE	depresiune carstică închisă, cu fund plat, născută prin dizolvare, inundată periodic, drenată de o apă care vine pe căi subterane si dispare tot așa.
PONOR	Loc de pierdere al unui râu într-un masiv calcaros. Sinonim cu Opusul IZBUCULUI.
PICIOR DE MUNTE PLAI	Partea inferioară, în general împădurită, a unei spinări de munte, ramificată dintr-un vârf de pe culmea principală. Picior de munte, ușor înclinat, acoperit cu pășuni si străbătut de un drum pastoral sau o potecă.
PORTAL	Gură de intrare (monumentală) a unei pesteri de mari dimensiuni.
PRIZĂ	Asperitate sau proeminentă a stâncii de care cătărătorul se poate prinde cu degetele sau poate pune piciorul, făcând astfel escalada posibilă.
RAPEL	Procedeu de coborâre frânată pe coardă.
SĂRITOARE	Ruptură de pantă care trebuie escaladată.
SENINĂRI	Zone de stânci golase si foarte înclinate, din abruptul unui masiv muntos.
SPĂLĂTURĂ	Stâncă golasă, dar de o înclinație mai redusă decât cea a seninărilor, în general lustruită de actiunea apelor meteorice.
SPINARE	Partea cea mai înaltă a unui munte, al cărei relief se prezintă cu doi versanti oponenti. Sinonim cu CREAMĂ sau COAMĂ.
STRUNGĂ	Despicătură îngustă pe linia unei creste. Sinonim cu PORTITĂ.

SISTURI	Roci metamorfice, care se prezintă în general sub formă de foi sau lame.
SISTOACĂ	Vâlcet stâncos, îngust, de înclinatie variabilă, care brăzdează panta unui munte. Sinonim cu SURLOI sau JGHEAB.
TANC	Vârf stâncos pe linia de culme a unui munte sau pe versantii acestuia.
VERSANTI	Fetele unui masiv muntos, oponente în cazul unei culmi, creste sau spinări, divergente în cazul unor blocuri montane.
VERSANTI VÂLCEL	Malurile cu înclinatie variabilă ale unei văi de munte. Ramificatie a unei văi de munte, situată la originea sau pe cursul acesteia.
ZĂNOAGĂ	Depresiune circulară, cu versanti prăpăstiosi, în zona muntilor înalti.

